

SZEXUÁLETIKAI SZÖVEGEK A BIBLIÁBAN

© dr. Szalai András, Apológia Kutatóközpont, www.apologia.hu (v.2.)

A Biblia szerint Isten teremtette az embert, ezért a szexualitás az emberi élet természetes része. A nemi különbözőség és a nemi élet a szeretet kinyilvánításának és az örömszerzésnek igazi istenadta eszköze, de az emberi öntörvényűség, az önzés és a gonoszság miatt régóta védelemre szorul. Az emberi kultúrák és az egyház története sajnós arról tanúskodik, hogy a nemi különbözőséget és a nemi életet nem mindig becsülték valódi értékének megfelelően. Akár eszeveszett istenítés, akár képmutató megvetés kísérte a nemiséget, férfiak és nők rengeteg fájdalmat okoztak már egymásnak, tudatosan és tudatlanul egyaránt.

Ha van olyan életterület, ahol nem mindegy, kinek milyen az erkölcs, akkor az a nemiség. Nem véletlen tehát, hogy Isten a Szentírásban részletesen foglalkozik a témával, és hisszük, hogy a bibliai parancsok és tilalmak, alapelvek és tanácsok segítenek eligazodni a legtöbb kérdést és problémát illetően. Jelen tanulmányunk pusztán a bibliai *szövegek* rendszerező gyűjteménye, amelyek megértése sokszor *további tanulmányokat* igényel.

Isten bizonyos témákról nem mondott semmit, tehát minden bizonnyal azt akarta, hogy mi gondoljuk végig. Például a Bibliában semmit sem olvashatunk az önkielégítésről, és a menyegző formai szempontból éppúgy nincs előírva, mint a szexuális együttlét technikai oldala.

A nemiséggel és a nemi élettel kapcsolatban különösen is igaz, hogy nem szabad figyelmen kívül hagyni annak az üzenetét, aki az egészet kitalálta. Nem neki teszünk vele szívességet, ha odafigyelünk rá, hanem magunknak. A tét az, hogy a nemi élet is valóban Isten dicsőségére és ember örömére szolgáljon.

1. Nemiség, párválasztás, jegyesség, házasság

(a) A nemiség

A nemi különbözőség velünk teremtett, és ezért természetes dolog.

1Móz. 1,27 Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. [Mt 19,4; Mk 10,6]

1Móz. 2,25 Még mindketten mezítelenek voltak: az ember és a felesége; de nem szégyellték magukat.

Az öntörvényűvé válás a másik ember/nem előtti szembeni szégyenérzethez vezetett.

1Móz. 3,4 De a kígyó ezt mondta az asszonynak: Dehogyan haltok meg!

1Móz. 3,5 Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz.

1Móz. 3,6 Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett. [2Kor 11,3; 1Tim 2,14]

1Móz. 3,7 Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy mezítelenek. Ezért fűgefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak.

A nemiség egyik funkciója a szaporodás, a gyermek pedig Isten ajándéka.

1Móz. 1,28 Isten megáldotta őket és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen! [Zsolt 8,7-9; 115,16]

1Móz. 30,1 Amikor Ráhel látta, hogy ő nem tud szülni Jákóbnak, féltékeny lett Ráhel a nényére, és ezt mondta Jákóbnak: Adj nekem fiakat, mert ha nem, belehalok!

1Móz. 30,2 Jákób haragra gerjedt Ráhel ellen, és így szólt: Talán Isten vagyok én, aki megtagadja tőled a méh gyümölcsét?

Zsolt. 127,3 Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.

A nemiség másik funkciója a férj és feleség közötti kölcsönös örömszerzés.

Péld. 5,18 Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. [Préd 9,9]

Péld. 5,19 Szerelmes szarvasünő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel.

Vö. Énekek Éneke

(b) Párválasztás, szerelem

A pár kiválasztása az ókori közel-keleti társadalomban többnyire a szülők döntése volt.

Ábrahám Izsáknak szerez feleséget: Rebekát

1Móz. 24,3 hadd eskesselek meg az ÚRra, az ég és föld Istenére, hogy fiamnak nem a kánaániak leányai közül hozol feleséget, akik között lakom,

1Móz. 24,4 hanem elmész hazámba, a rokonságomhoz, és onnan hozol feleséget a fiamnak, Izsáknak!

Hágár Ismaelnek szerez feleséget

1Móz. 21,21 Párán pusztájában lakott, anyja pedig Egyiptomból szerzett neki feleséget.

Lábán Jákóbnak adja Leát és Ráhelt

1Móz. 29,19 Lábán azt felelte: Jobb, ha hozzád adom, mintha más emberhez adnám. Maradj nálam!

Sikem Hámórnak adja Dinát

1Móz. 34,4 Majd ezt mondta Sikem az apjának, Hámórnak: Szerezd meg nekem feleségül ezt a leányt!

Júda Érnek adja Támárt

1Móz. 38,6 Júda feleséget vett elsőszülött fiának, Érnek. Az asszonynak Támár volt a neve.

Júda nem adja Támárt Sélának

1Móz. 38,11 Ekkor azt mondta Júda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen apád házában, amíg felnő a fiam, Sélá. Mert így gondolkodott: Ne haljon meg ő is, mint a bátyjai! Támár elment, és apja házában lakott.

1Móz. 38,26 Júda megnézte, és ezt mondta: Igaza van velem szemben, mert nem adtam őt a fiamhoz, Sélához. Többször azonban nem hált vele Júda.

Reuél Mózesnek adja Cippórá

2Móz. 2,21 Mózes jónak látta, hogy ott maradjon annál a férfinál, az pedig Mózeshez adta lányát, Cippórá.

Káléb Kenaznak adja Akszát

Józs. 15,16 Akkor ezt mondta Káléb: Aki megveri és elfoglalja Kirjat-Széfert, annak adom a lányomat, Akszát feleségül.

Józs. 15,17 Otniél, Káléb öccsének, Kenaznak a fia foglalta el azt, és így neki adta a lányát, Akszát feleségül.

Saul Dávidnak ígéri a lányát

1Sám. 18,27 elindult és elment Dávid az embereivel együtt, és levágott kétszáz embert a filiszteusok közül. Elhozta Dávid az előbőrüket, és odaadta az összeset a királynak, hogy a király veje lehessen. Ekkor hozzá adta Saul a leányát, Míkalt feleségül.

Ugyanakkor – szülőtől függő mértékben – nyilván a fiatalok érzelmei is számítottak.

Rebeka döntése

1Móz. 24,57 Azok ezt mondták: Hívjuk ide a leányt, és kérdezzük meg őt magát!

1Móz. 24,58 Odahívták Rebekát, és azt kérdezték tőle: Elmész-e ezzel az emberrel? Ő azt felelte: Elmegyek!

Jákób szerelme

1Móz. 29,17 Lea gyenge szemű volt, Ráhel pedig szép termetű és szép arcú volt.

1Móz. 29,18 Ezért Ráhel szerette meg Jákób, és ezt mondta: Szolgállok neked hét esztendeig a kisebbik leányodért, Ráhelért. [Hós 12,13] 1Móz. 29,19 Lábán azt felelte: Jobb, ha hozzád adom, mintha más emberhez adnám. Maradj nálam!

1Móz. 29,20 Így szolgált Jákób Ráhelért hét esztendeig, de ez csak néhány napnak tűnt neki, annyira szerette őt.

Míkal szerelme

1Sám. 18,28 Saul azonban látta, és tudta, hogy az ÚR Dáviddal van, és Míkal, Saul leánya szereti őt.

Mindenki azzal házasodhat, „akivel akar”, de ez azt is jelenti, hogy neki kell tudni, kivel tud és akar a továbbiakban együtt élni – de „csak az Úrban”, azaz hívőnek hívő legyen a társa. A jó házasság alapja a két összeillő személyiség, a kölcsönös vonzalom és a közös világkép.

Ef. 5,21 Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében.

Ef. 5,22 Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak;

Ef. 5,23 mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője is.

Ef. 5,24 De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben.

Ef. 5,25 Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, [Kol 3,19; 1Pt 3,7]

Ef. 5,26 hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje,

Ef. 5,27 így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc,

vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen.

Ef. 5,28 Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét az önmagát szereti.

1Pt. 3,7 És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljeteztek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba.

1Kor. 7,5 Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.

1Kor. 7,39 Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.

(c) Jegyesség

A jegyesség a házasságra tett ígéret, jogilag már házasság, de felbontható volt; feltétele a szüzesség volt.

5Móz. 22,16 Mondja ezt a lány apja a véneknek: Feleségül adtam lányomat ehhez az emberhez, de meggyűlölte,

5Móz. 22,17 és most álnokul azzal vádolja, hogy nem találta szűznek a lányt, pedig itt vannak lányom szüzességének a bizonyítékai. Ezután terítsék ki a ruhát a város vénei elé.

Lk. 1,26 A hatodik hónapban pedig elküldte Isten Gábriel angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe,

Lk. 1,27 egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó férfinak, Józsefnek volt a jegyese. A szűznek pedig Mária volt a neve.

Mt. 1,18 Jézus Krisztus születése pedig így történt. Anyja, Mária jegyese volt Józsefnek, de mielőtt egybekeltek volna, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől. [Lk 1,27. 35]

Mt. 1,19 Férje, József igaz ember volt, és nem akarta őt megszégyeníteni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el.

A jegyességi letétet a vőlegény fizette jövődő apósának, de egy részét a menyegzőre fordították.

1Móz. 31,14 Ekkor megszólalt Ráhel és Lea, és ezt mondták neki: Van-e még valami részünk vagy örökségünk apánk házában?

1Móz. 31,15 Nem számítunk-e idegeneknek? Hiszen eladott bennünket, és a vételárat egészen elköltötte.

1Móz. 34,12 Kérjetez tőlem bármekkora mátkapénzt és ajándékot, megadom, amennyit kívántok, csak adjátok hozzám feleségül a leányt! [2Móz 22,15]

2Móz. 22,15 Ha valaki elcsábít egy szűzleányt, aki még nincs eljegyezve, és vele hál, akkor jegyajándékkal jegyezze el magának feleségül. [5Móz 22,28-29]

2Móz. 22,16 De ha az apja semmiképpen sem akarja hozzáadni, akkor annyi pénzt kell fizetni, amennyi a hajadonok jegyajándéka szokott lenni.

(d) Házasságkötés

Megjegyzés: a polgári esküvőt az egyház elfogadja, a hívő közösség előtti áldákérés természetes szokás, de nincsenek formai előírások. A templomi esküvő, illetve az egyházi esküvő állami elismerése csak 10. sz. után alakult ki és nálunk a 19. sz-ig tartott, de még ma is van olyan ország, ahol az állam ilyen joggal ruház fel egyházi személyt (pl. USA).

A házasság szövetségkötés egy férfi és egy nő között egy életre.

Péld. 2,17 aki elhagyja ifjúkorának társát, és megfelelkezik az Isten előtt kötött szövetségről.

Mal. 2,14 Ezt kérdezitek: Miért nem? - Azért, mert az ÚR a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ifjúkorodban elvett feleségedhez, pedig ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze.

A házassággal új család jön létre, ezért közösségi ügy és a közösség ünnepe, de a házasság megkötésére, a menyegzőre vonatkozóan nincsenek formai előírások.

1Móz. 29,22 Lábán össze is gyűjtötte annak a helynek valamennyi lakóját, és lakodalmat rendezett.

Bír. 14,12 Sámson ezt mondta nekik: Feladok nektek egy találós kérdést. Ha meg tudjátok fejteni a lakodalom hét napja alatt, adok nektek harminc inget és harminc öltözet ruhát.

Zsolt. 45,14 Csupa dísz a királylány odabent, arannyal van átszöve ruhája.
Zsolt. 45,15 Hímzett ruhákban vezetik a királyhoz, szüzek, barátnői követik, így vonulnak hozzád.

Jer. 16,9 Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Majd meglátjátok, hogy még a ti időtökben véget vetek ezen a helyen a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és menyasszony örömeinek! [Jer 7,34; Jel 18,23]

Jer. 25,10 Megszüntetem náluk a vidám örvendezés zaját, a vőlegény és a menyasszony örömét, a malomzúgást és a mécsvilágot. [Jer 16,9; Jel 18,23]

Mt. 25,1 „Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhez, akik fogták lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására.

Mk. 2,19 Jézus ezt mondta nekik: „Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek.

Jn. 2,1 A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja. [...]

Jn. 2,3 Amikor elfogyott a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: „Nincs boruk.” [...]

Jn. 2,9 Amikor a násznagy megízlelte a vizet, amely borrá lett, mivel nem tudta, honnan van, csak a szolgák tudták, akik a vizet merítették, odahívta a vőlegényt,

Jn. 2,10 és így szólt hozzá: „Minden ember a jó bort adja fel először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig ekkorra tartogattad a jó bort.”

Jn. 3,29 Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja

őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának: ez az örömöm lett teljessé.
Menyegzői ruha: ünnephez ünnepi ruha jár, de nincsenek formai előírások.

1Móz. 29,25 Jákób csak reggel látta, hogy Lea van vele. Akkor ezt mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Hát nem Ráhelért szolgáltam nálad? Miért csaptál be engem?

Zsolt. 45,14 Csupa dísz a királylány odabent, arannyal van átszőve ruhája.
Zsolt. 45,15 Hímzett ruhákban vezetik a királyhoz, szüzek, barátnői követik, így vonulnak hozzád.
Zsolt. 45,16 Ujjongó örömmel vezetik őket, úgy vonulnak be a királyi palotába.

Nászéjszaka: a véres lepedő vagy ruhadarab igazolta a lány szüzességét, amelyet a szülei tettek el. Megjegyzendő: a nők eleve fiatalon mentek férjhez; nem léteztek a fogamzásgátlás mai eszközei; eleve akartak is gyermeket, mert áldásnak tekintették őket, nem akartak gyereket „véletlenül”, tehát a házasság előtti szex felelős kerülésével önmagukat és jövőő gyerekeiket is védték; a házasság két család és vérvonal egyesülése: a menyegző napján egy „harmadik féltől” gyereket várni a leendő férj és családja durva megszégyenítése lett volna.

5Móz. 22,16 Mondja ezt a lány apja a véneknek: Feleségül adtam lányomat ehhez az emberhez, de meggyűlölte,
5Móz. 22,17 és most álnokul azzal vádolja, hogy nem találta szűznek a lányt, pedig itt vannak lányom szüzességének a bizonyítékai. Ezután terítsék ki a ruhát a város vénei elé.

Jegyések, friss házasok és a hadkötelesség elhalasztása.

5Móz. 20,7 Vagy van-e olyan ember, aki eljegyzett egy leányt, de még nem vette el? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye azt el, ha ő meghal a harcban. [5Móz 24,5]

5Móz. 24,5 Ha valaki új házas, ne vonuljon hadba, és ne vessenek rá semmiféle terhet. Maradjon otthon kötelezettség nélkül egy évig, és örüljön feleségével, akit elvett. [5Móz 20,7]

(e) A házasság

Az ember társas lény, a házasság a fizikai, pszichés és szociális igények kielégítésére lett kitalálva.

1Móz. 2,18 Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat. [Préd 4,10]

1Móz. 2,21 Mély álmot bocsátott azért az ÚRisten az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére.

1Móz. 2,22 Az emberből kivett oldalbordát asszonyrá formálta az ÚRisten, és odavitte az emberhez. [1Kor 11,8]

1Móz. 2,23 Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.

1Móz. 2,24 Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté. [Mt 19,5; Mk 10,7-8; Ef 5,31]

Préd. 4,9 Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van.

Préd. 4,10 Mert ha elesnek, az egyik ember fölemeli a társát. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki.

Préd. 4,11 Éppígy, ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegszenek; de aki egyedül van, hogyan melegedhetne meg?

Préd. 4,12 Ha az egyiket megtámadják, ketten állnak ellent. A hármason nem szakad el egyhamar.

1Kor. 7,2 A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje.

1Kor. 7,9 Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg, mert jobb házasságban élni, mint égni.

1Kor. 11,7 Mert a férfinak nem kell befednie a fejét, mivel ő az Isten képe és dicsősége, az asszony ellenben a férfi dicsősége. [1Móz 1,26-27]

1Kor. 11,8 Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből. [1Móz 2,18-23]

1Kor. 11,9 Mert nem is a férfi teremtett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért.

1Kor. 11,10 Ezért tehát kötelessége az asszonynak, hogy méltóságának jelét viselje a fején, az angyalok miatt is.

1Kor. 11,11 De az Úrban nincs asszony férfi nélkül, sem férfi asszony nélkül.

1Kor. 11,12 Mert ahogyan az asszony a férfiből van, úgy a férfi is az asszony által van, mindkettő pedig Istentől van.

Ef. 5,31 „A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.” [1Móz 2,24]

A nemi vágy és a házások rendszeres szexuális együttléte a természetes: az egyik a másiké, a másik az egyiké; a cél a közös élvezet.

1Kor. 7,1 Amikről pedig írtatok, azokra ezt válaszolom: jó a férfinak asszonyt nem érinteni.

1Kor. 7,2 A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje.

1Kor. 7,3 A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt.

1Kor. 7,4 A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.

1Kor. 7,5 Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.

A házasság megbecsülendő, a házaselet tisztán megőrzendő – házasságtörés, szexfüggés, egyoldalú aszexualitás stb. nélkül.

1Thessz. 4,3 Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól,

1Thessz. 4,4 hogy mindenki szentségben és tisztaságban tudjon élni feleségével, [1Pt 3,7]

1Thessz. 4,5 nem a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent;

Zsid. 13,4 Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házaselet legyen tiszta! A paráznákat és a házasságtörőket pedig ítéletével sújtja az Isten. [Ef 5,5; 1Thessz 4,3-8]

Róm. 13,13 Mint nappal illik, tisztességben járjunk: nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem szeretkezésben és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben,

Róm. 13,14 hanem öltözzetek magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne úgy gondozzátok, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne. [Ef 4,24; Gal 3,27]

(f) Férfj és feleség

Férfi és nő egyenrangú, egy csapatot alkotnak. Adottságaik és különbségeik miatt azonban eltérő feladataik és felelősségeik vannak.

1Móz. 2,18 Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat. [Préd 4,10]

Péld. 31,10 Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél. [Péld 12,4]

Péld. 31,11 Ura szívből bízik benne, vagyona el nem fogy.

Péld. 31,12 Egész életén át javát munkálja urának, nem kárát.

Péld. 31,13 Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével.

Péld. 31,14 Hasonló a kereskedők hajóihoz: távolból is hoz eledelt.

Péld. 31,15 Fölkel még éjjel, ételt ad háza népének, és rendelkezést szolgálóinak.

Péld. 31,16 Ha az a szándéka, mezőt vásárol, keze munkájával szőlőt telepít.

Péld. 31,17 Megkeményíti derekát, megfeszíti karjait.

Péld. 31,18 Érzi, milyen hasznos tevékenysége, éjjel sem alszik el mécsese.

Péld. 31,19 Ügyesen kezeli a guzsalyt, tenyerében tartja az orsót.

Péld. 31,20 Tenyere nyitva van a nyomorult előtt, kezét nyújtja a szegénynek.

Péld. 31,21 Nem félti háza népét a hóeséskor sem, mert egész háza népe meleg ruhába öltözött.

Péld. 31,22 Színes szőtteket készít magának, lenvászon és bíbor az öltözete.

Péld. 31,23 Férfjét jól ismerik a városkapukban, ahol az ország véneivel ül együtt.

Péld. 31,24 Finom inget készít, és eladja, övet is ad el a kalmárnak.

Péld. 31,25 Erő és méltóság árad róla, és nevetve néz a holnap elé.

Péld. 31,26 Szája bölcsességre nyílik, és nyelve szeretetre tanít.

Péld. 31,27 Ügyel háza népe dolgaira, nem kenyere a semmittevés.

Péld. 31,28 Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig így dicséri:

Péld. 31,29 Sok nő végez derék munkát, de te felülmúlod mindegyiket!

Péld. 31,30 Csalóka a báj, mulandó a szépség, de az URat féltő asszony dicséretre méltó.

Péld. 31,31 Hadd élvezze munkája gyümölcsét, dicsérvék tetteiért minden helyen!

Ef. 5,21 Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében.

Ef. 5,22 Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak; [Kol 3,18; 1Pt 3,1]

Ef. 5,23 mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője is.

Ef. 5,24 De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben.

Ef. 5,25 Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat, és önmagát adta érte, [Kol 3,19; 1Pt 3,7]

Ef. 5,26 hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje,

Ef. 5,27 így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen.

Ef. 5,28 Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét az önmagát szereti.

Ef. 5,29 Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat,

Ef. 5,30 minthogy tagjai vagyunk testének.

Ef. 5,31 „A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.” [1Móz 2,24]

Ef. 5,32 Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom.

Ef. 5,33 De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét.

Kol. 3,18 Ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjetekeknek, ahogyan illik az Úrban. [Ef 5,22; 1Pt 3,1]

Kol. 3,19 Ti férfiak, szeressétek feleségeiteket, és ne legyetek irántuk mogorvák. [Ef 5,25; 1Pt 3,7]

Kol. 3,20 Ti gyermekek, engedelmeskedjétek szüleitekeknek minden tekintetben, mert ez kedves az Úrban. [Ef 6,1-4]

Kol. 3,21 Ti apák, ne ingereljétek gyermekeiteket, nehogy bántortalanokká legyenek.

1Pt. 3,1 Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjetekeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerje meg őket [Ef 5,22; Kol 3,18]

1Pt. 3,2 felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre.

1Pt. 3,3 Ne a külső dísz legyen a ti ékességeitek, ne a hajfonogatás, arany ékszerek felrakása vagy különféle ruhák felöltése, [1Tim 2,9]

1Pt. 3,4 hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes az Isten előtt.

1Pt. 3,5 Egykor a szent asszonyok is, akik az Istenben reménykedtek, így díszítették magukat: engedelmeskedtek férjüknek,

1Pt. 3,6 ahogyan Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, és urának nevezte őt. Az ő leányai lesztek, ha jót tesztek, és ha nem féltek semmiféle fenyegetéstől. [1Móz 8,12]

1Pt. 3,7 És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljétek együtt feleségeitekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba. [Ef 5,25; Kol 3,19]

1Tim. 2,8 Azt akarom tehát, hogy a férfiak mindenütt büntől tiszta kezeket felemelve imádkozzanak harag és kételkedés nélkül.

1Tim. 2,9 Ugyanígy az asszonyok is, tisztességes öltözetben, szemérmesen és mértékletesen ékesítsék magukat, ne hajfonatokkal és arannyal, gyöngyökkel vagy drága ruhával, [1Pt 3,3; Ézs 3,16]

1Tim. 2,10 hanem azzal, ami az istenfélelmet valló asszonyokhoz illik: jó cselekedetekkel.

1Tim. 2,11 Az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal. [1Kor 14,35-36]

1Tim. 2,12 A tanítást azonban az asszonynak nem engedem meg, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendben.

1Tim. 2,13 Mert Ádám teremtett először, Éva csak azután, [1Móz 2,7. 21-22]

1Tim. 2,14 és nem Ádámot vezette tévútra a kísértő, hanem az asszonyt, és ő esett bűnbe.

1Tim. 2,15 Mégis megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmarad józanul a hitben, a szeretetben és a szent életben.

1Tim. 5,8 Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.

(g) Nemi élet és higiénia

Megjegyzés: az étellel kapcsolatos nedvek testen kívüli megjelenése – szülés, menzesz és közösülés révén – rituálisan tett „tisztátalanná”, azaz istentiszteletre alkalmatlanná (*nem maga a szex volt „mocskos”*).

Nemi élet tilalma *menses* idején.

3Móz. 18,19 Ne közeledj nőhöz havi tisztátalansága idején, hogy fölfedd a szemérmét.
[3Móz 20,18]

3Móz. 20,18 Ha valaki havibajos asszonnyal hál és fölfedi annak a szemérmét, föltakarja a forrását, és az asszony is fölfedi vérének forrását, mindkettőjüket ki kell irtani népük közül.

Nemi élet, higiénia és rituális tisztaság.

3Móz. 15,16 Ha egy férfinak magömlése van, mossa meg egész testét vízben, és legyen tisztátalan estig.

3Móz. 15,17 Mossanak ki vízben minden ruhát és mindenféle bőrt, amelyre a magömlés került, és legyen az tisztátalan estig.

3Móz. 15,18 És ha egy asszonnyal magömléses férfi hált, mosakodjanak meg vízben, és legyenek tisztátalanok estig.

3Móz. 15,19 Ha egy asszonynak folyása van, vérfolyás a testében, hét napig számít havi tisztulásban levőnek, és mindenki tisztátalan legyen estig, aki érinti őt.

3Móz. 15,20 Tisztátalan mindaz, amin fekszik havi tisztulása idején, és tisztátalan, amin ül.

3Móz. 15,21 Ha valaki a fekvőhelyéhez ér, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig.

Róm. 13,14 hanem öltösetek magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne úgy gondozzátok, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne. [Ef 4,24; Gal 3,27]

Szülés és rituális tisztaság.

3Móz. 12,2 Így szólj Izráel fiaihoz: Ha egy asszony fogan, és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulás idején.

3Móz. 12,3 A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét. [1Móz 17,12; Lk 2,21]

3Móz. 12,4 Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől. Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg el nem telnek tisztulásának a napjai.

3Móz. 12,5 Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztuláskor, és hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg megtisztul a vértől.

2. Házassági problémák kezelése

(a) Házasságtörés, válás, válólevél, különélés

Házasságtörés: a társadalmi-jogi norma szerint a nemi élet természetes, áldásos helye a házasság keretein belül van.

2Móz. 20,14 Ne paráználkodj! [3Móz 20,10; Mt 5,27; 19,18; Mk 10,19; Lk 18,20; Róm 13,9; Jak 2,11]

3Móz. 18,20 Honfitársad feleségével ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. [3Móz 20,10]

3Móz. 20,10 Ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, a felebarátja feleségével paráználkodik, halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. [2Móz 20,14; 3Móz 18,20; 5Móz 15,18]

5Móz. 22,22 Ha rajtakapnak valakit, hogy férjes asszonnyal hál, mindkettőjüknek meg kell halniuk: a férfinak is, aki az asszonnyal hált, meg az asszonynak is. Így takarítsd ki a gonoszságot Izráelből! [3Móz 20,10; Jn 8,5]

Péld. 5,1 Fiam, figyelj bölcsességemre, hallgasd meg értelmes szavaimat!

Péld. 5,2 Maradj megfontolt, és ügyelj, hogy ajkad okosan szóljon!

Péld. 5,3 Mert színméz csepeg a más asszonyának ajkáról, és ínye simább az olajnál. [Péld 2,16; 6,24; 7,5]

Péld. 5,4 De a végén keserű lesz, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard. [Préd 7,26]

Péld. 5,5 Lábai a halál felé visznek, léptei a holtak hazájába tartanak. [Péld 7,27]

Péld. 5,6 Nem az élet ösvényét járja, téves úton jár, és maga sem tudja.

Péld. 5,7 Most azért, fiaim, hallgassatok rám, ne térjete el attól, amit mondok!

Péld. 5,8 Messze kerüld el az ilyen nőt, ne közelíts háza ajtajához,

Péld. 5,9 különben másoknak kell adnod méltóságodat, és éveidet a kegyetleneknek;

Péld. 5,10 bitorlók élnek föl életerődöt, és kereseted idegen házába kerül.

Péld. 5,11 Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed.

Péld. 5,12 És ezt mondd: Miért is gyűlöltem az intést, miért utáltam szívből a feddést?

Péld. 5,13 Miért nem hallgattam tanítóim szavára, miért nem figyeltem oktatóimra?

Péld. 5,14 Majdnem belekerültem minden rosszba, amit egy társaság vagy csoport elkövethet.

Péld. 5,15 A magad kútjából igyál vizet, és csörgedező vizet a magad forrásából!

Péld. 5,16 Ne folyjanak forrásaid az utcára, és patakjaid a terekre!

Péld. 5,17 Egyedül tiéid legyenek, ne oszd meg másokkal!

Péld. 5,18 Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. [Préd 9,9]

Péld. 5,19 Szerelmes szarvasünnő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel.

Péld. 5,20 Miért mámorosodnál meg, fiam, a más asszonyától, miért ölelnéd idegen asszony keblét?

Péld. 5,21 Mert az ÚR látja az ember útjait, és figyel minden lépését. [Jób 31,4; 34,21; Jer 16,17]

Péld. 5,22 Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötik meg.

Róm. 7,3 Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.

Gal. 5,19 A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás,

1Kor. 6,9 Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjete: sem paráznak, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, [Ef 5,5]

A szexuális bűnök – mint minden más bűn (Mk 7:18-23) – gondolatban kezdődnek.

Péld. 6,24 Ez őriz meg a rossz nőtől, az idegen nő hízelgő nyelvétől. [Péld 2,16; 5,3]

Péld. 6,25 Ne kívánd meg szépségét szívedben, és ne fogjon meg szempilláival! [Mt 5,28]

Mt. 5,27 „Hallottátok, hogy megmondatott: Ne paráználkodj! [2Móz 20,14; 5Móz 5,18]

Mt. 5,28 Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében.

Mt. 5,29 Ha a jobb szemed visz bűnre, vágd ki, és dobd el magadtól, mert jobb neked, ha egy vész el tagjaid közül, mintha egész tested vettetik a gyehennára.

Mt. 5,30 Ha pedig jobb kezed visz bűnre, vágd le, és dobd el magadtól, mert jobb neked, ha egy vész el tagjaid közül, mintha egész tested vettetik a gyehennára.”

2Pt. 2,13 Ez lesz gonoszságuk bére. Ezek gyönyörűségnek tartják a naponkénti dőzsölést: szennyfoltok és szégyenfoltok ők, akik álnokságaikban tobzódnak, amikor együtt lakmároznak veletek.

2Pt. 2,14 Szemük parázna vággyal van tele, és telhetetlenek a bűnben, elcsábítják az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei.

Házasság előtti nemi élet vádja: a házasság előtti szex bűn és szégyen volt.

5Móz. 22,13 Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, de azután meggyűlöli,

5Móz. 22,14 és álnokul megvádolja, rossz hírért terjeszti, és ezt mondja: Feleségül vettem ezt a nőt, de amikor bementem hozzá, nem találtam szűznek,

5Móz. 22,15 akkor fogja a lány apja és anyja a lány szüzességének a bizonyítékait, és vigyék a város véneihez a kapuba.

5Móz. 22,16 Mondja ezt a lány apja a véneknek: Feleségül adtam lányomat ehhez az emberhez, de meggyűlölte,

5Móz. 22,17 és most álnokul azzal vádolja, hogy nem találta szűznek a lányt, pedig itt vannak lányom szüzességének a bizonyítékai. Ezután terítsék ki a ruhát a város vénei elé.

5Móz. 22,18 A város vénei pedig fogják meg azt az embert, és büntessék meg.

5Móz. 22,19 Bírágolják meg száz ezüstre, és adják azt a lány apjának, mert rossz hírért terjesztette egy izráeli szűznek. A nő maradjon a felesége, és nem szabad elbocsátania egész életében.

5Móz. 22,20 De ha igaz volt a vád, és a lány nem volt szűz,

5Móz. 22,21 akkor vigyék a lányt apja házához a bejáratához, és kövezzék halálra a város férfiai, mivel gyalázatot követett el Izráelben azzal, hogy paráználkodott apja házában.

Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

Válás csak házasságtörés esetén: a válólevél a nőt védte, bizonyította, hogy nem ő tört házasságot, hanem a férje küldte el valmaiért.

5Móz. 24,1 Ha valaki feleségül vesz egy lányt, és férje lesz annak, de később nem találja kedvére valónak, mert valami ellenszenveset talál benne, akkor írjon válólevelet, adja azt

az asszony kezébe, és úgy küldje el a házából. [Mt 5,31; 19,7-8; Mk 10,4]

Mt. 5,31 „Megmondatott ez is: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet. [5Móz 24,1-4; Mt 19,7; Mk 10,4]

Mt. 5,32 Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el.” [Mt 19,9; Mk 10,11-12; Lk 16,18; 1Kor 7,10-11]

Mt. 19,3 Ekkor farizeusok mentek oda hozzá, hogy kísértsék, és megkérdezték tőle: „Szabad-e az embernek bármilyen okból elbocsátania a feleségét?”

Mt. 19,4 Ő így válaszolt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?” [1Móz 1,27]

Mt. 19,5 Majd így folytatta: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. [1Móz 2,24; Ef 5,31]

Mt. 19,6 Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassa.” [1Kor 7,10-11]

Mt. 19,7 Erre azt mondták neki: „Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon válólevelet neki?” [5Móz 24,1]

Mt. 19,8 Jézus így válaszolt nekik: „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt.

Mt. 19,9 Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.”

Mk. 10,11 Ő ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el feleségül, házasságtörést követ el ellene; [1Kor 7,10-11]

Mk. 10,12 és ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el.”

Lk. 16,18 Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörő.” [Mt 5,32; 19,9; 1Kor 7,10-11]

Különélés újránházasodás nélkül: nem házasságtörés, hanem tartós, végleges békétlenség miatt és esetére.

1Kor. 7,10 A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. [Mt 5,32; 19,9]

1Kor. 7,11 Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével. A férfi se bocsássa el a feleségét.

Vegyes vallású házaspár esetében a cél az együtt maradás, világnézeti okból a *nem keresztény* fél válhat.

1Kor. 7,12 A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el.

1Kor. 7,13 És ha egy asszonynak hitetlen férje van, és ez kész vele élni, ne hagyja el a férjét.

1Kor. 7,14 Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek.

1Kor. 7,15 Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, válják el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békességben éljünk.

1Kor. 7,16 Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet?

1Pt. 3,1 Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjetek férjetekeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerje meg őket, [Ef 5,22; Kol 3,18]

1Pt. 3,2 felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre.

(b) Újraházasodás, visszaházasodás, özvegység

Újraházasodás lehetősége: csak ha a másik fél meghalt vagy házasságot tört.

Mt. 19,9 Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.

1Kor. 7,39 Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.

Róm. 7,2 Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint; de ha meghal a férfi, akkor fel van mentve a törvény hatálya alól, amely a férjéhez kötötte.

Róm. 7,3 Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.

Visszaházasodás tilalma az elsőt követő házasságok esetén.

5Móz. 24,1 Ha valaki feleségül vesz egy lányt, és férje lesz annak, de később nem találja kedvére valónak, mert valami ellenszenveset talál benne, akkor írjon válólevelet, adja azt az asszony kezébe, és úgy küldje el a házából. [Mt 5,31; 19,7-8; Mk 10,4]

5Móz. 24,2 Ha az elmegy a házából, és egy másik emberhez megy feleségül,

5Móz. 24,3 de a másik férj is meggyűlöli, válólevelet ír neki, a kezébe adja, és elküldi a házából, vagy ha meghal a második férj, aki feleségül vette,

5Móz. 24,4 akkor nem veheti újra feleségül az első férje, aki elküldte őt, mert az ő számára tisztátalanná vált az asszony. Utálatos dolog az ilyen az ÚR előtt. Ne kövess el ilyen vétket azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!

Jer. 3,1 Majd ezt mondta: Ha valaki elbocsátja feleségét, és az eltávozva férjétől egy másik férfié lesz, vajon visszatérhet-e megint hozzá? Nem válna-e ezzel gyalázatossá az ország? Te pedig, aki sok barátoddal paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám? - így szól az ÚR. [5Móz 24,1-4]

Özvegység: a magukra maradt idősebb özvegyeket a közösség segíti anyagilag. Az idősebb özvegyek tanítsák a fiatalokat. A fiatal özvegyek házasodjanak meg újra, de legyen hívő párjuk.

1Tim. 5,3 Az özvegyasszonyokat, akik valóban özvegyek, tiszteld.

1Tim. 5,4 Ha pedig egy özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, ezek tanulják meg, hogy elsősorban a saját házuk népét becsüljék meg, és hálájukat szüleik iránt róják le, mert ez kedves az Istennek.

1Tim. 5,5 A valóban özvegy és magára maradt asszony pedig Istenben reménykedik, és kitart a könyörgésben és imádkozásban éjjel és nappal.

1Tim. 5,6 A kicsapongó pedig már életében halott.

1Tim. 5,7 Ezekről a dolgokról is rendelkezéssel, hogy feddhetetlenek legyenek.
1Tim. 5,8 Ha pedig valaki özveiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.
1Tim. 5,9 Az özvegyasszonyok közé csak olyat szabad bejegyezni, aki nem fiatalabb hatvan évesnél, aki egy férfi felesége volt,
1Tim. 5,10 aki mellett jó cselekedetei tanúskodnak, ha gyermekeket nevelt fel, ha vendégszerető volt, ha a szentek lábát megmosta, ha nyomorultakon segített, ha mindenféle jó cselekedetre kész volt.
1Tim. 5,11 A fiatalabb özvegyeket pedig ne jegyezd be, mert ha Krisztus ellenére feltámad bennük a vágy, férjhez akarnak menni.
1Tim. 5,12 Ezek ítéletet vonnak magukra, mert előző fogadalmukat megszegték.
1Tim. 5,13 Egyszersmind semmittevők is, akik megszokják, hogy házról házra járjanak; de nemcsak semmittevők, hanem fecsegők is, a más dolgába avatkoznak, és olyanokat beszélnek, amilyeneket nem kellene.
1Tim. 5,14 Azt akarom tehát, hogy a fiatalabb özvegyek menjenek férjhez, szüljenek gyermekeket, vezessenek háztartást, és ne adjanak semmi alkalmat az ellenségnek a gyalázkodásra.
1Tim. 5,15 Mert egyesek már a Sátánhoz hajlottak.
1Tim. 5,16 Ha egy hívő asszonynak özvegyasszony hozzátartozói vannak, segítse őket, ne terheljék a gyülekezetet, hogy az a valóban özvegyeket segíthesse.

Tit. 2,2 hogy az idős emberek legyenek mértékletesek, tisztességesek és józanok, a hitben, a szeretetben és az állhatatosságban egészségesek;
Tit. 2,3 ugyanígy az idős asszonyok is szentekhez illően viselkedjenek; senkit se rágalmazzanak, ne legyenek mértéktelen borivás rabjai, tanítsanak a jóra;
Tit. 2,4 neveljék józanságra a fiatal asszonyokat, hogy ezek is szeressék a férjüket és gyermekeiket,
Tit. 2,5 és józanok, tiszták, háziasak, jók, férjük iránt engedelmesek legyenek, nehogy miattuk érje gyalázat Isten igéjét.

(c) Többnejűség

Az ideál mindig is egy férfi és egy nő házassága volt és maradt

1Móz. 2,24 Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté. [Mt 19,5; Mk 10,7-8; Ef 5,31]

A mózesi törvény *előtt* – pl. Hammurabi kódexe szerint – csak egy feleség lehetett, de ha annak nem lehetett gyermeke, akkor egy ágyastól született gyermek jogilag az övének számított.

Lámek, Káin erőszakos leszármazottja

1Móz. 4,23 Egyszer ezt mondta Lámek a feleségeinek: Ádá és Cillá, hallgassatok szómra! Lámek asszonyai, figyeljetek mondásomra! Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt.

Héber ősatyák (lásd részletesen alább!)

Ábrahám felesége, Sára meddő volt, ezért szolgálólánya, Hágár révén akart magának gyermeket, hogy ő és vagyona független maradjon. Jákóbot az apósa becsapta, de nem hagyta el Leát, és ragaszkodott szerelméhez, Ráhelhez is.

A mózesi törvény *után* – a sógorházasság (ún. levirátus) intézménye a törzsi birtokviszonyok megtartását célozta – el lehetett utasítani, de ez szégyennel járt.

5Móz. 25,5 Ha testvérek laknak együtt, és közülük az egyik meghal fiúgyermek nélkül, akkor az elhunytnak a felesége ne menjen hozzá idegen férfihoz. A sógora menjen be hozzá, és vegye feleségül mint sógora. [1Móz 38,8; Ruth 4,5; Mt 22,24]

5Móz. 25,6 A születendő első gyermek viselje az elhunyt testvér nevét, hogy ne töröljék ki annak a nevét Izráelből.

5Móz. 25,7 De ha annak a férfinak nincs kedve elvenni a sógornőjét, akkor a sógornője menjen el a vénekhez a kapuba, és mondja ezt: A sógorom nem akarja fenntartani a testvére nevét Izráelben, nem akar engem elvenni. [Ruth 4,7-8]

5Móz. 25,8 A város vénei hívják oda a férfit, és beszéljenek vele. És ha állhatatosan azt mondja, hogy nincs kedve elvenni,

5Móz. 25,9 akkor lépjen oda hozzá a sógornője a vének szeme láttára, húzza le a sarut a férfi lábáról, köpje szembe, és ezt mondja: Így kell bánni azzal az emberrel, aki nem akarja építeni testvére háza népét!

5Móz. 25,10 És nevezzék őt és háza népét Izráelben sarutlannak.

Az örökösödési rendet nem befolyásolhatták az érzelmek.

5Móz. 21,15 Ha valakinek két felesége van, és az egyiket szereti, a másikat pedig gyűlöli, és ha fiút szül neki mind a szeretett, mind a gyűlölt, de a gyűlöltnek a fia az elsőszülött, [1Móz 29,30-32]

5Móz. 21,16 akkor - ha majd felosztja birtokát a fiai között - nem teheti elsőszülöttjévé a szeretett feleség fiát a gyűlöltnek a fiával szemben, aki elsőnek született,

5Móz. 21,17 hanem a gyűlölt feleség fiát kell elsőszülöttnek elismernie, és annak kétszeres részt kell adnia mindenéből, mert férfierejének első termése az; őt illeti az elsőszülöttségi jog. [1Móz 49,3]

Az ágyasság és a kétnejűség esetei természetesen sok feszültséggel jártak.

Ábrahám és Sára, illetve Hágár esete (1Móz 16. fejezet)

Sára saját gyereket akart, legalább jogilag, hogy őt és vagyonukat ne Ábrahám rokona örökölje; ezért bevitte Ábrahámhoz Hágárt, az egyik szolgálólányt; amikor az terhes lett, Sárát lenézte, mire Sára elűzte volna; az ágyas-szülés intézménye akkoriban elfogadott volt.

Jákób két feleségének (Lea és Ráhel) esete (1Móz 29-30. fejezet)

Jákóbot becsapták, Leát adták hozzá, pedig Ráhelt szerette; amikor a nővérek egymással versengtek, még szolgálólányukat (Zilpa, Bilha) is felhasználták arra, hogy minél több saját gyerekük lehessen, legalább jogilag; az ágyas-szülés intézménye ("az én térdeimen fog szülni") akkoriban elfogadott volt, de a mózesi törvény nem erősíti meg, és több példát nem is látunk rá.

Elkáná két feleségének (Anna és Peninna) esete (1Sám 1. fejezet)

Nem tudjuk a helyzet okát, vsz. sógorházasság volt; itt is a gyermeket szülő asszony nézte le a meddőt, pedig férjük mindkettőt szerette.

Néhány izraeli uralkodó többnejűsége: politikai érdekházasságok és egyéni bűnök mind bajt okoztak.

Gedeon bírának hetven fia volt sok feleségtől (Bír 8:30)

A győztes népvezér nem vállalta a vezetést, hanem nyugdíjba ment, de a midjáni zsákmány révén hajlott a bálványimádásra; mind a hetven fia meghalt, amikor Abimelek magához ragadta a hatalmat (Bír 8:26-31).

Dávid királynak nyolc főrangú felesége (1Krón 3:1-10) és tíz másodrangú felesége volt (1Sám 15:16)

Dávid elsőrangú feleségei: Míkal, Abigail, Ahinóam, Betsabé (Batsúa), Maaká, Haggit, Abitál, Eglá. Egyik fia, Absolon ellene támadt, és meggyalázta a másodrangú feleségeit (2Sám 16:22).

Salamon királynak hétszáz főrangú, háromszáz másodrangú felesége volt (1Kir 11:1-10) (nyilvánvalóan túlzó adatok)

Salamon szerette az idegen nőket, és vénségére azok isteneit is a magáévá tette; Isten többször is figyelmeztette, megparancsolta neki, hogy ne tegye, de nem engedelmeskedett.

Roboám királynak tizennyolc felesége és hatvan másodrangú felesége volt (2Krón 11:21)

Ő Salamon fia és utódja volt, akiről Isten előre megmondta, hogy az ő idejében az ország kettészakad.

(d) Szexuális tilalmak, tabuk

Vérrokonok egymás között (fajtalanság).

3Móz. 18,6 Senki se közeledjék egy vér szerinti rokonához sem azért, hogy fölfedje annak szemérmét. Én vagyok az ÚR.

3Móz. 18,7 Apád szemérmét és anyád szemérmét föl ne fedd; anyád ő, ne fedd föl a szemérmét.

3Móz. 18,8 Apád feleségének a szemérmét föl ne fedd, apádé az a szemérem. [3Móz 20,9-21; 3Móz 20,11; 5Móz 23,1; 27,20]

3Móz. 18,9 Nővérednek, apád leányának, vagy anyád leányának a szemérmét föl ne fedd, akár otthon született, akár máshol született. [3Móz 20,17; 5Móz 27,22]

3Móz. 18,10 Fiad leányának vagy lányod leányának a szemérmét föl ne fedd, mert a te szemérmed az.

3Móz. 18,11 Apád felesége leányának a szemérmét föl ne fedd, mert apádnak a szülöttje, a te nővéred ő.

3Móz. 18,12 Apád nővérenek a szemérmét föl ne fedd: apád vérrokona ő. [3Móz 20,19-20]

3Móz. 18,13 Anyád nővérenek a szemérmét föl ne fedd, mert anyád vérrokona ő.

3Móz. 18,14 Apád testvérenek a szemérmét föl ne fedd, feleségéhez se közeledj: nagynénéd ő.

3Móz. 18,15 Menyednek a szemérmét föl ne fedd; fiadnak a felesége ő, föl ne fedd a szemérmét. [3Móz 20,12]

3Móz. 18,16 Testvéred feleségének a szemérmét föl ne fedd, testvéredé az a szemérem. [3Móz 20,21]

3Móz. 18,17 Egy asszonynak és leányának a szemérmét föl ne fedd. Fiának a leányát és lányának a leányát el ne vedd, fölfedvén szemérmüket, mert vérrokonok ők. Fajtalanság ez. [3Móz 20,14; 5Móz 27,23]

3Móz. 20,17 Ha valaki feleségül veszi a nővérét, apjának a lányát, vagy anyjának a lányát, és meglátja annak szemérmét, és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázat az. Ki kell irtani őket népük szeme láttára. Mivel nővérének a szemérmét fedte föl, bűnhődnie kell. [5Móz 27,22]

3Móz. 20,19 Anyád nővérének vagy apád nővérének a szemérmét föl ne fedd! Ha valaki a vérrokonát takarja így fel, együtt kell bűnhődniük.

3Móz. 20,20 Aki nagynénjével hál, az a nagybátyja szemérmét fedte föl. Bűnhődni fognak vétkükért, gyermektelenül hálnak meg.

3Móz. 20,21 Aki elveszi testvérének a feleségét, vérfertőzést követ el. Testvérének a szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek.

5Móz. 23,1 Ne vegye el senki apja feleségét, és ne emelje fel apja takaróját! [3Móz 18,8; 2Sám 16,22; 1Kor 5,1]

Nevelőanya és fia, após és meny között.

3Móz. 20,11 Ha valaki apjának a feleségével hál, apjának a szemérmét fedte föl, halállal lakoljanak mindketten, vérük rajtuk. [3Móz 18,8; 5Móz 23,1; 27,20]

1Kor. 5,1 Mindenfelé az a hír járja, hogy paráznaság van közöttetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sem fordul elő; hogy tudniillik valaki apjának feleségével él. [3Móz 18,8; 20,11; 5Móz 23,1; 27,20]

3Móz. 20,12 Ha valaki a menyével hál, halállal lakoljanak mindketten. Förtelmességet követtek el, vérük rajtuk.

Házasságkötés lánytestvérekkel vagy anyával és lányával egyszerre.

3Móz. 18,18 Ne végy feleségül egy nőt a nővére mellé, hogy vetélkedés ne támadjon, ha még életében fölfedted mellette a másíknak a szemérmét.

3Móz. 20,14 Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek! [3Móz 18,17; 5Móz 27,23]

Azonos neműek között (homoszexualitás) – ld. külön tanulmányunkat!

3Móz. 18,22 Férfival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak. Utálatosság az.

3Móz. 20,13 Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk.

1Móz. 19,4 Lefekvés előtt a város férfiai, a sodomaiak, körülvették a házat; ifjak és öregek, az egész nép kivétel nélkül.

1Móz. 19,5 Bekiáltottak Lótnak, és azt mondták neki: Hol vannak azok a férfiak, akik hozzád jöttek éjszakára? Hozd ki őket hozzánk, hadd ismerjük őket. [3Móz 18,22; Bír 19,22-24; Róm 1,27]

Bír. 19,22 Miközben ők jól érezték magukat, a város férfiai, elvetemült emberek, körülvették a házat, az ajtóhoz tódultak, és ezt mondták annak az öregembernek, a házigazdának: Hozd ki azt a férfit, aki a házadba jött, hadd ismerjük őt. [1Móz 19,4-8;

Hós 9,9; 10,9]

Mt. 10,14 Ha pedig valaki nem fogad be titeket, meg sem hallgatja szavaitokat: menjete ki abból a házból vagy városból, még a port is verjétek le lábatokról. [ApCsel 13,51]

Mt. 10,15 Bizony, mondom néktek: elviselhetőbb sorsa lesz Sodoma és Gomora földjének az ítélet napján, mint annak a városnak."

Lk. 17,28 Éppen úgy lesz, mint ahogy Lót napjaiban történt: ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek; [1Móz 18,20; 19,24-25]

Lk. 17,29 de amely napon Lót kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és elpusztított mindenkit.

Lk. 17,30 Ugyanígy lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik.

Róm. 1,26 Ezért Isten gyalázatos szenvedélyeknek szolgáltatta ki őket. Mint ahogy asszonyaik felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel,

Róm. 1,27 ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt gerjedtek fel kívánságukban; férfiak férfiakkal fajtalankodtak, de el is veszik tévelygésük méltó jutalmát önmagukban.

1Kor. 6,9 Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok [*adikoi* = nem igazak] nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjétek: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, 10 sem tolvajok, sem nyerészkedők, sem részegesek, sem rágalmozók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát.

1Tim 1,9 És tudjuk azt is, hogy a törvény nem az igaz ellen van, hanem a törvénszegők és az engedetlenek, a hitetlenek és a bűnösök, a szentségtelenek és a szentségtörők, az apa- és anyagyilkosok, az embergyilkosok, a paráznák, fajtalanok, az emberrablók, a hazugok, a hamisan esküvők ellen, és mindaz ellen, ami ellenkezik az egészséges tanítással...

2Pt. 2,6 Elhamvasztotta és pusztulásra ítélte Sodoma és Gomora városát, intő példaként azoknak, akik istentelenül élnek. [1Móz 19,24]

2Pt. 2,7 Viszont az igaz Lótot megszabadította, aki szenvedett az elvetemültek kicsapongó viselkedésétől. [1Móz 19,1-16]

2Pt. 2,8 Mert ennek az embernek az igaz lelke napról napra győtrődött közöttük gonosz cselekedeteiket látva és hallva. (...)

2Pt. 2,10 Különösen azokat, akik tisztátalan vágyaik után mennek, és az Isten felségét megvetik. Ezek vakmerők, elbizakodottak, akik attól sem rettennek vissza, hogy dicsőséges hatalmakat káromoljanak...

Júd. 1,7 Ugyanígy Sodoma és Gomora, meg a körülöttük levő városok, amelyek ezekhez hasonló módon paráznalkodtak, és idegen test utáni kívánság hajtotta őket, például szolgálnak, amikor az örök tűz büntetését szenvedik. [1Móz 19,1-24]

Állattal (bestializmus).

3Móz. 18,23 Semmiféle állattal ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. És asszony se álljon meg állat előtt, hogy párosodjék vele. Förtelem az. [2Móz 22,18; 3Móz 20,15-16; 5Móz 27,21]

3Móz. 20,15 Ha valaki állattal közösül, halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg!
[2Móz 22,18]

3Móz. 20,16 Ha egy asszony bármiféle állathoz megy, hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Halállal lakoljanak, vérük rajtuk.

3. Egyéb bűnök és helyzetek kezelése

(a) Elcsábítás, nemi erőszak, fogoly nővel való bánásmód

Szűz lány elcsábítása: feleségül kellett venni, vagy anyagilag kárpótolni a családot.

2Móz. 22,15 Ha valaki elcsábít egy szűzleányt, aki még nincs eljegyezve, és vele hál, akkor jegyajándékkal jegyezze el magának feleségül. [5Móz 22,28-29]

2Móz. 22,16 De ha az apja semmiképpen sem akarja hozzáadni, akkor annyi pénzt kell fizetni, amennyi a hajadonok jegyajándéka szokott lenni.

Nemi erőszak eljegyzett és el nem jegyzett szűz lányon. Megjegyzendő: a törvény alapja, hogy a városban akkoriban *volt* segítség, nem lehetett *utólag* erőszakra hivatkozni.

5Móz. 22,23 Ha valaki a városban találkozik egy jegyben járó szűz leánnyal, és vele hál,

5Móz. 22,24 vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak a kapujába, és kövezzétek őket halálra! A lányt azért, mert nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, mert erőszakot követett el a más asszonyán. Így takarítsd ki a gonoszságot a magad köréből!

5Móz. 22,25 De ha a mezőn találkozik egy férfi egy jegyben járó lánnyal, és megragadja a férfi, és vele hál, akkor csak a férfinak kell meghalnia, aki vele hált.

5Móz. 22,26 A lányt azonban ne bántásatok, mert a lánynak nincs halálos vétke. Olyan dolog ez, mint amikor valaki rátámad embertársára, és meggyilkolja azt.

5Móz. 22,27 Hiszen a mezőn találkozott vele; ha kiáltott is a jegyben járó lány, nem volt, aki megszabadítsa.

5Móz. 22,28 Ha valaki el nem jegyzett szűz lánnyal találkozik, megragadja, és vele hál, és rajtakapják őket, [2Móz 22,15-16]

5Móz. 22,29 akkor az a férfi, aki vele hált, adjon a lány apjának ötven ezüstöt, a lány pedig legyen a felesége, mivel erőszakot követett el rajta; nem is szabad elbocsátania egész életében.

Hadviselési törvény: fogoly nővel való bánásmód, házasságkötés, illetve válás. Megjegyzés: háborúban a nemi erőszak tiltott; foglyot a gyász (ld. hajnyírás, körömvágás) letelte után feleségül lehet venni.

5Móz. 21,10 Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és kezedbe adja azt Istened, az ÚR, és foglyokat is ejtesz,

5Móz. 21,11 ha látsz a foglyok között egy szép termetű nőt, akit megkedvelsz, és feleségül akarsz venni,

5Móz. 21,12 akkor vidd be a házádba, és az nyírja le a haját, és vágja le a körmét.

5Móz. 21,13 Azután vesse le magáról azt a ruhát, amelyben foglyul ejtették, és lakjék a házában, de hadd sirassa apját és anyját egy hónapig, és csak azután menj be hozzá. Így légy a férje, ő pedig a feleséged.

5Móz. 21,14 Ha pedig később nem tetszik neked, bocsásd őt szabadon! Pénzért nem adhatod el, és ne bánj vele durván, hiszen a magadévá tetted.

(b) Prostitúció

1Móz. 34,31 De ők azt mondták: Hát szabad úgy bánni a mi húgunkkal, mint valami paráznával?!

3Móz. 21,7 Parázna és meggyalázott nőt ne vegyenek el. Olyan nőt se vegyenek el, akit a férje elbocsátott, mert Istenüknek vannak odaszentelve. {Lévíták}

5Móz. 23,18 Ne legyen szent helyeden parázna nő Izráel leányai közül, se parázna férfi Izráel fiai közül! [1Kir 15,12; 2Kir 23,7; Hós 4,14]

5Móz. 23,19 Ne vidd a parázna nő bérét, se a parázna férfi keresményét Istenednek, az ÚRnak a házába, semmiféle fogadalom címén, mert mindkettő utálatos Istened, az ÚR előtt.

1Kir. 14,24 Még férfiparáznák is voltak az országban. Elkövették azoknak a népeknek minden utálatosságát, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől. [5Móz 23,18; 2Kir 23,7; 5Móz 18,9-12]

1Kir. 15,12 Kikergette a férfiparáznákat az országból, és eltávolította az összes bálványokat, amelyeket elődei készítettek. [1Kir 14,23-24]

Péld. 6,24 Ez őriz meg a rossz nőtől, az idegen nő hízalgó nyelvétől. [Péld 2,16; 5,3]

Péld. 6,25 Ne kívánd meg szépségét szívedben, és ne fogjon meg szempilláival! [Mt 5,28]

Péld. 6,26 Mert a parázna nő csak egy darab kenyérre, de a férjes asszony drága életedre vadászik.

Ez. 16,32 Te házasságtörő asszony, aki az ura helyett idegeneket fog magának!

Ez. 16,33 Minden paráznának fizetséget adnak, de te magad adtál fizetséget minden szeretődnek: megfizetted őket, hogy jöjjenek hozzád mindenünnen paráználkodni.

Ez. 16,34 Paráznaságod fordítva történt, mint más asszonyoké: nem te utánad jártak paráználkodni; te adtál bért, és nem neked adtak bért; veled tehát fordítva történt.

Hós. 4,10 Esznek majd, de nem laknak jól, paráználkodnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az URat, nem ügyelnek rá. [Mik 6,14; Hag 1,6]

Hós. 4,11 Paráznaság, bor és must elveszi az észet.

Hós. 4,12 Népem a fától kér tanácsot, és a bot ad neki kijelentést. A parázna lelkület tévelygésbe visz, paráználkodnak Istenük tisztelete helyett. [Jer 2,27; Hós 5,4]

Hós. 4,13 Hegytetőkön áldoznak, dombokon tömjéneznak, cserfa, nyárfa és tölgyfa alatt, mert kellemes az árnyékuk. Ezért paráznák leányaitok, és házasságtörők menyeeitek. [Ez 20,28; Hós 1,2]

Hós. 4,14 Mégsem büntetem meg leányaitokat, bár paráznák, menyeeiteket sem, bár házasságtörők, mert a férfiak is félremennek a paráznákkal, és együtt áldoznak a kéjnlókkal. Az ilyen értelmetlen népnek el kell pusztulnia. [Ám 2,7]

Mt. 21,31 Ki teljesítette a kettő közül az apja akaratát? „Az első” - felelték. Jézus erre ezt mondta nekik: „Bizony, mondom néktek: a vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában.

Mt. 21,32 Mert eljött hozzátok János az igazság útján, de nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti azonban ezt látva még később sem gondoltátok meg magatokat, hogy higgyetek neki.”

Lk. 7,37 Egy bűnös asszony pedig, aki abban a városban élt, megtudta, hogy asztalhoz telepedett a farizeus házában, kenetet hozott egy alabástromtartóban. [Mt 26,6-7; Jn 12,3]

Lk. 7,38 Megállt mögötte a lábánál sírva, és könnyeivel kezdte öntözni a lábát, és hajával törölte meg; csókolgatta a lábát, és megkenete kenettel.

1Kor. 6,15 Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztus tagja? Most tehát azok, akik a Krisztus tagjai, parázna nő tagjaivá legyenek? Szó sem lehet róla!

1Kor. 6,16 Vagy nem tudjátok, hogy aki parázna nővel egyesül, egy testté lesz vele? Mert - amint az Írás mondja - „lesznek ketten egy testté.” [1Móz 2,24]

4. Kivételes élethelyzetek

(a) Kivételes szolgálat

A próféta Isten üzenetének eleven illusztrációja.

Jeremiás esete: ne legyen családja (az üzenet: Isten büntetése a zsidó családokat fogja súlytani)

Jer. 16,1 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

Jer. 16,2 Ne végy senkit feleségül, ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen!

Jer. 16,3 Mert ezt mondja az ÚR a fiakról és a leányokról, akik ezen a helyen születnek, az anyákról, akik szülik, és az apákról, akik nemzik őket ebben az országban:

Jer. 16,4 Halálos betegségben hálnak meg, nem gyászolják meg, és nem temetik el őket, trágává lesznek a föld színén. Fegyver és éhínség miatt lesz végük, holttestük pedig az ég madarainak és a föld vadállatainak lesz az eledele.

Jer. 16,5 Mert ezt mondja az ÚR: Ne menj be gyászolók házába, siratni se menj, részvétet se mutass irántuk! Mert elveszem a békességet ettől a néptől - így szól az ÚR -, a szeretetet és az irgalmat.

Hóseás esete: prostituált legyen a felesége (az üzenet: Isten úgy érzi, mintha a felesége - azaz Izrael - prostituált lenne)

Hós. 1,2 Amikor az ÚR szólni kezdett Hóseáshoz, ezt mondta Hóseásnak az ÚR: Menj, végy feleségül egy parázna nőt, és legyenek gyermekeid a paráznától, mert rúttul paráználgodik ez az ország, hátat fordít az ÚRnak. [5Móz 23,17; Hós 3,1]

Hós. 1,3 Ő elment, és elvette Gómert, Diblaim leányát; az teherbe esett, és fiút szült neki.

Hós. 1,4 Akkor ezt mondta neki az ÚR: Nevezd el Jezeélnek, mert már csak egy kis idő, és megbüntettem Jéhú házat a jezeéli vérontás miatt, és véget vetek Izrael háza királyságának. [2Kir 10,1-14]

A nemi élettől való tartózkodás mint karizma és önkéntes vállalás – a házasságot tiltók azonban képmutatók.

Mt. 19,9 Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.”

Mt. 19,10 Erre így szóltak hozzá tanítványai: „Ha ilyen a férfi helyzete az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni.”

Mt. 19,11 Ő azonban így válaszolt: „Nem mindenki képes elfogadni ezt a beszédet, csak az, akinek megadatott. [1Kor 7,7-17]

Mt. 19,12 Mert vannak nemzésre alkalmatlanok, akik így születtek, és vannak nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek tettek ilyenekké, és vannak olyanok, akik önmagukat tették nemzésre alkalmatlanná, a mennyek országáért. Aki el tudja fogadni, fogadja el!” [1Kor 7,32-35]

1Kor. 7,7 Szeretném ugyanis, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; viszont mindenkinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől: kinek így, kinek amúgy. [Mt 19,12]

1Kor. 7,8 A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is.

1Kor. 7,9 Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg, mert jobb házasságban élni, mint égni.

1Tim. 4,1 A Lélek pedig világosan megmondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert megtévesztő lelkekre és ördögi tanításokra hallgatnak;

1Tim. 4,2 és olyanokra, akik képmutató módon hazugságot hirdetnek, akik megvannak bélyegezve saját lelkiismeretükben.

1Tim. 4,3 Ezek tiltják a házasságot és bizonyos ételek élvezetét, amelyeket az Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők és az igazság ismerői.

(b) Vészhelyzet

Tanácsok üldöztetés idejére: a szerelem ne váljon a Krisztus melletti elkötelezettség próbájává (a rómaiak családtag kínzásával próbálták rávenni a családfőt a hittagadásra).

1Kor. 7,25 A hajadonokról ugyan nincs rendelkezésem az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki az Úr irgalma folytán hitelt érdemel.

1Kor. 7,26 Azt tartom tehát jónak a küszöbön álló megpróbáltatások miatt, hogy jó az embernek úgy maradnia, amint van.

1Kor. 7,27 Feleséghez vagy kötve? Ne keress válást. Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget.

1Kor. 7,28 De ha megnősülsz, nem vétkezel, és ha férjhez megy a hajadon, nem vétkezik. Az ilyeneknek azonban gyötrelmük lesz a testben, én pedig szeretnék ettől megkímélni titeket.

1Kor. 7,29 Ezt pedig azért mondom, testvéreim, mert a hátralevő idő rövidre szabott. Ezután tehát azok is, akiknek van feleségük, úgy éljenek, mintha nem volna,

1Kor. 7,30 és akik sírnak, mintha nem sírnának, akik pedig örülnek, mintha nem örülnének, akik vásárolnak valamit, mintha nem volna az az övék,

1Kor. 7,31 és akik a világ javaival élnek, mintha nem élnének vele, mert e világ ábrázata elmúlik.

1Kor. 7,32 Azt szeretném, hogy gond ne terheljen titeket. Aki nőtlen, az az Úr dolgaival törődik: hogyan legyen tetszésére az Úrnak.

1Kor. 7,33 Aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a feleségének;

1Kor. 7,34 ezért élete megosztott. A nem férjes asszony és a hajadon az Úr dolgaival törődik, hogy szent legyen testében is, lelkében is, aki pedig férjhez ment, a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a férjének.

1Kor. 7,35 Ezt pedig éppen a ti javatokra mondom, nem azért, hogy törbe csaljalak, hanem hogy feddhetetlenül élhessetek, és osztatlan szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz.

1Kor. 7,36 Ha pedig valaki azt gondolja, hogy tisztességtelenül bánik jegyesével, és más nem tudja magát fékezni, valósuljon meg ez a dolog, és tegye meg, amit kíván, nem vétkezik, éljenek házasságban. {Lásd 193. oldal lábjegyzet!}

1Kor. 7,37 Aki azonban szilárd elhatározásra jutott, és a szükség nem kényszeríti, mert hatalma van saját kívánsága felett, és úgy döntött szívében, hogy jegyesét megőrzi: jól teszi.

1Kor. 7,38 Azért, aki feleségül veszi jegyesét, az is jól teszi, de aki nem veszi feleségül, még jobban teszi.